

Nieuwsbrief Bulgarije-reis 2015

augustus 2015

Een zendingsreis van meer dan drie weken is weer achter de rug. We zijn weer veilig terug en kunnen terugzien op een mooi avontuur. Ons vertrek was op donderdagavond; onze eerste overnachting was op vrijdagavond in Roemenie: zomaar in een motel even buiten Craiova. Even de Donau over op zaterdag en tegen de avond gearriveerd in Stara Zagora. Kalin zien we daar; hij heeft een mooi onderdak voor ons gevonden in Borilovo.

Zondagmorgen naar de gemeente van Mitko en Vanya.

Onze eerste outreach is al op zondagavond naar Zimnitsa. Daarna iedere avond naar een zigeunerndorp met drama, oproep en dans en spel met de kinderen.

We komen in dorpen waar we aan het begin stonden van de gemeente. We zien enerzijds groei: ook hier sluipt het gevaar binnen van "kerkje spelen". Kalin laat zijn nieuwe

"Dreamcenter" in Nova Zagora zien, waar we ook de winter-voorraad kunnen achterlaten. Misschien wordt het een volgende keer onze verblijfplaats.

Na een week, met een gastvrij verblijf in Borilovo, gaan we naar Popovtsi, om vandaar uit mede een familie-retraite te verzorgen.

Maandagmiddag begint het: bekend terrein voor ons:

Promised Land in Stokite. Twee jaar geleden was hier het jongerenkamp en we kennen de eigenaars Bobby en Rali al meer dan twintig jaar. Het is een intensieve week: 's morgens om kwart over 8 vertrekken we vanuit Popovtsi, rijden 35 kilometer, viert de dag met de families en komen 's avonds rond 11 uur weer terug. De accommodatie zit vol, dus zijn er geen slaapplekken

voor ons. Ons onderwijs voor de gezinnen wordt aangevuld met dingen uit ons eigen leven. Dat is iets wat Bulgaren niet gewend zijn. Hun communistische achtergrond brengt nog steeds wantrouwen; openheid en transparantie worden nog steeds als bedreigend ervaren. Het is al bij al een geweldige ervaring voor hen en voor ons. We bouwen samen een altaar als gedenkplaats in de geest van Jozua.

Onze laatste week in Bulgarije. Amper een dagje in Popovtsi, waar we de bevriende gezinnen uitnodigen. En dan wordt het maandag inpakken en wegwezen naar Banya, bij Kortzen.

We hebben veel voorbereid: onderwijs, drama's, sport en spel. Hoe zal de accommodatie zijn? Komen er

bekenden. De accommodatie hadden we in het voorjaar al gezien. Het Witte Huis, Beliya Dom. Nieuw is het feit dat de accommodatie ook gebruik wordt door gasten die geen Christen zijn, Hoe zal dat lopen? We kiezen voor de bovenste etage: sjouwen hoeven we amper. We krijgen hulp van diverse jongeren die onze koffers boven zetten. Kwestie van kamers inrichten voor een dag of vijf. Helaas is het ook hier weer tussen de 35 en 40 graden; elke dag weer.

Het onderwijs met als thema "Relationship" spreekt erg aan. Het team

doet het prima. De drama's, sommige redelijk spontaan ontstaan, verduidelijken het thema. Er ontstaat een geweldige atmosfeer. Het onderscheid tussen Roma's en Bulgaren vervaagt. Er komt een geest van eenheid, vriendschap, verdraagzaamheid en vreugde, met name op de momenten van aanbidding en onderwijs, maar ook bij sport en spel. Als het thema social media aan bod komt, komt er wat ongemakkelijk geschuifel. Een deel van de jeugd is er aan verslaafd en dat moeten toegeven is niet simpel. Er zijn goede getuigenissen; we zien veranderingen.

Op vrijdagmorgen verlaten we het jongerenkamp in de wetenschap dat we een positieve impact op deze jongeren hebben.

De terugreis is belabberd: uren vertraging bij de grens Bulgarije/Servie en tolplaatsen in Servie. De grens Servie/Hongarije brengt ons meer dan 8 uur vertraging. We zijn daar getuige van een groep van zo'n 40 Syrische vluchtelingen die de grens over gaan naar Hongarije, richting Duitsland: hoe triest.

We zien terug op een drukke tijd in Bulgarije: we hebben gedaan wat we konden.

Dank voor sponsoring en zegengeld, voor bemoedigingen en belangstelling. Maar bovenal het gebed waarop wij ons gedragen hebben gevoeld.

Namens het Bulgarije-team

Albert en Sjannie

Reach out by outreach

Rafael Den Bosch naar Bulgarije nieuwsbrief augustus 2015